

národní
úložiště
šedé
literatury

Směrnice o jmenné evidenci cestujících – přispějí naše údaje k větší bezpečnosti v Evropě?

Valachová, Sára
2016

Dostupný z <http://www.nusl.cz/ntk/nusl-203044>

Dílo je chráněno podle autorského zákona č. 121/2000 Sb.

Tento dokument byl stažen z Národního úložiště šedé literatury (NUŠL).

Datum stažení: 24.04.2024

Další dokumenty můžete najít prostřednictvím vyhledávacího rozhraní nusl.cz .

Směrnice o jmenné evidenci cestujících – přispějí naše údaje k větší bezpečnosti v Evropě?

Sára Valachová

Analytička think-tanku Evropské hodnoty

Think-tank Evropské hodnoty je nevládní odborná instituce bránící liberální demokracii.

23.02.2016

**Směrnice o jmenné evidenci cestujících –
přispějí naše údaje k větší bezpečnosti
v Evropě?**

- V současné době se v Evropském parlamentu jedná o možném přijetí směrnice o jmenné evidenci cestujících (PNR), která by umožnila shromažďování, využívání a uchovávání dat, jako jsou kontaktní údaje, data a program letu nebo údaje o kreditní kartě, v rámci letů směřujících do Unie.
- Návrh směrnice byl poprvé předložen Komisí již v roce 2011, byl ale odmítnut Evropským parlamentem. Na začátku prosince 2015 schválila Rada EU nové znění směrnice, které zohledňuje požadavky Evropského parlamentu.
- Využití PNR údajů by mělo pomoci bezpečnostním službám členských států v boji proti terorismu a závažné trestné činnosti s nadnárodním prvkem.
- Hlavním argumentem proti přijetí této směrnice je obava z ohrožení základních práv a především práva na ochranu osobních údajů

1. O co jde?

Pokaždé, když nasedáme do letadla, získá aerolinie, se kterou letíme, řadu údajů nejen o naší cestě ale i o nás samotných. Při nákupu letenky zadáváme plán cesty a jméno, telefonní číslo, údaje o platebních kartách, informace o zavazadlech nebo číslo sedadla. Aerolinie pro své potřeby shromažďují tato data, která jsou zároveň podstatným zdrojem informací pro bezpečnostní složky jednotlivých států. Jmenná evidence cestujících umožňuje systematické shromažďování, využívání a uchovávání dat a usnadňuje tak identifikaci osob potenciálně podezřelých z terorismu a závažných nadnárodních trestných činů.

Již v roce 2011 byla uzavřena [Dohoda mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států](#)[1], která upravuje sběr dat cestujících dopravujících se mezi Unií a USA, a obdobné smlouvy byly dojednány i mezi EU a [Kanadou](#) nebo [Austrálií](#). V rámci těchto smluv jsou ovšem data předávána pouze jednosměrně USA, Kanadě nebo Austrálii. Tyto státy naopak nemají povinnost, ani možnost, sdílet údaje o cestujících s EU. Dohody tohoto typu jsou schvalovány Evropským parlamentem a teprve poté mohou být formálně přijaty. V případě [USA](#)[2] se tak stalo v roce 2012 a přijatá smlouva platí po dobu 7 let. Takto byl nahrazen předchozí provizorní text z roku 2007, se kterým EP nesouhlasil a Komise musela vyjednat nové znění. [Smlouva s Austrálií](#)[3] byla schválena již v roce 2011 bez větších problémů také na 7 let a EP zatím vyčkává na posudek Soudního dvora ve věci souladu [kanadské smlouvy](#)[4] s primárním právem EU. Prozatím zůstává v účinnosti smlouva s Kanadou z roku 2006, která měla být novým zněním nahrazena, a nedochází tak k bezpečnostním nedostatkům. V červenci 2015 byla otevřena jednání o uzavření obdobné smlouvy s Mexikem.

V současné době se v procesu přijímání nachází směrnice, která by umožnila podobný postup i v rámci letů směřujících do Unie. Donucovací orgány a bezpečnostní složky členských států by měly přístup k informacím o pasažérech v letecké dopravě, které by mohly nejen zpracovávat ale i vzájemně sdílet. [Návrh směrnice o používání údajů jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti](#)[5] se stal v tomto roce velmi aktuální a evropští politici usilovali o jeho přijetí do konce roku.

2. Stručná historie

Směrnice, která je v současné době předmětem vyjednávání v rámci evropských orgánů, byla poprvé navržena Evropskou komisí již v roce 2011. Návrh směrnice vycházel ze závěrů tzv. [Stockholmského programu](#) z roku 2009, ve kterém Evropská rada s ohledem na jednání v Radě a v Evropském parlamentu za účelem zřízení systému Unie pro jmennou evidenci cestujících (PNR) vyzvala Komisi, aby „na základě posouzení dopadů navrhla opatření Unie týkající se PNR pro účely prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti, které zajistí vysokou úroveň ochrany údajů.“[6] O dva roky později byl nicméně tento návrh zamítnut Výborem pro občanské svobody Evropského parlamentu (30 hlasů bylo proti, 25 pro), který se obával o zachování

evropského standardu ochrany základních práv a osobních údajů. Plenární zasedání EP následně věc vrátilo Výboru, aby se pokusil pracovat na možné dohodě o znění směrnice.

Zhoršení bezpečnostní situace v Evropě, série teroristických útoků ze začátku roku 2015 i potenciální hrozba představovaná evropskými zahraničními bojovníky ovšem přiměly evropské poslance, aby přehodnotili svůj zamítavý postoj a pokusili se najít takovou podobu směrnice, kterou by mohli schválit. V únoru 2015 přijal Evropský parlament [usnesení](#), v jehož rámci se zavázal „*usilovat o dokončení směrnice EU o jmenné evidenci cestujících do konce tohoto roku*“ a zároveň vybídl „*Radu, aby pokračila v práci na souboru opatření na ochranu údajů tak, aby trojstranná jednání (Komise, Rada, Evropský parlament) o obou – směrnici EU o jmenné evidenci cestujících i souboru opatření na ochranu údajů – mohla probíhat souběžně*“.^[7] Parlament tak reagoval i vzhledem k opakovaným apelům ze strany Evropské rady. Ta ve svém [prohlášení](#) z neformálního zasedání uskutečněného 12. února 2015 žádala, aby „*normotvůrci EU urychleně přijali silnou a účinnou směrnici o evropské jmenné evidenci cestujících s pevnými zárukami ochrany údajů*“.^[8] V průběhu [zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci probíhajícího ve dnech 3.-4. prosince 2015](#) došlo ke schválení textu směrnice, který je kompromisem mezi původním zněním předloženým Komisí a požadavky Evropského parlamentu.^[9]

3. Hlavní prvky navrhované směrnice

Cílem původní směrnice navržené Komisí byla regulace předávání informací shromážděných leteckými společnostmi členskými státním EU a další způsob jejich zpracování. Návrh se vztahoval pouze na lety, které byly uskutečněny mezi členskými státy a třetími zeměmi, netýkal se tedy letů v rámci Evropské unie. Přestože již nyní funguje systém předávání informací o osobách podezřelých z trestné činnosti, jako je terorismus, pašování drog a zbraní nebo převaděčství, tak není možné, aby donucovací orgány členských států shromažďovaly nebo si dokonce vyměňovaly informace o všech pasažérech. Návrh směrnice má umožnit identifikaci i těch podezřelých osob, které dosud nejsou známy, a tím předcházet terorismu a trestné činnosti. Již z názvu návrhu směrnice je zřejmé, že shromážděné informace jde využívat pouze pro účely prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti.

Návrh se vztahuje, jak již bylo řečeno výše, pouze na ty letecké dopravce, kteří provozují lety mezi třetími zeměmi a územím alespoň jednoho ze členských států EU. Návrh nevyžaduje od aerolinií, aby shromažďovaly jakékoliv informace nad rámec již nyní běžně poskytovaných údajů nebo aby je samy uchovávaly.

Údaje získané donucovacími orgány členských států od leteckých společností je možné dle návrhu Komise využít třemi způsoby. Zaprvé mohou být použity při vyšetřování a trestním stíhání již spáchaných trestných činů. Pro tento účel je zapotřebí stanovit dobu, po kterou mohou být údaje uchovávané. Návrh směrnice hovoří nejprve o 30denní lhůtě pro uchování údajů v databázi prvního dotčeného státu, tedy státu, na jehož území daná osoba přilétá nebo z něhož odlétá. Následuje období pěti let, v jehož rámci jsou data uchovávána v tzv. maskovaném režimu – prvky, které by mohly vést k identifikaci cestujícího, jsou skryty a přístup k informacím je omezený na určité osoby. Po uplynutí tohoto pětiletého období musí

být všechna data vymazána. Jedinou výjimkou jsou informace, které byly již dříve předány orgánům členských států v rámci konkrétního vyšetřování a trestního stíhání. Současné kompromisní znění směrnice pozměnilo tyto lhůty a umožňuje uchovávání dat po dobu šesti měsíců, po jejichž uplynutí bude následovat čtyř a půlletá lhůta, v rámci které budou data uchovávána v maskovaném režimu.

Zadruhé, získané informace lze použít v reálném čase při zajištění cestujících před tím, než trestný čin spáchají, v průběhu páchaní trestného činu nebo ihned po spáchání trestného činu. Získaná data mají být pro tyto účely porovnatelná s již známými informacemi pro úspěšnou identifikaci podezřelého. Poslední účel zmíněný Komisí je proaktivní využití poskytnutých údajů k proaktivnímu vytváření analýz a hodnotících kritérií, které mohou být poté použity pro posouzení cestujících před příjezdem nebo odjezdem. Na jejich základě mohou být také vyvozeny nejčastější trasy cest pro obchod s lidmi nebo drogami.

Vzhledem k charakteru přijímaného legislativního aktu, jímž je směrnice, se jedná o harmonizaci ustanovení členských států. Již v době přijímání návrhu směrnice byl systém jmenné evidence cestujících zaveden ve Spojeném království a jiné státy využívají různých vnitrostátních opatření, která se liší v různých aspektech této problematiky. Směrnice má za účel tato opatření sjednotit a zavést systém, který by poskytl jednotný regulační rámec. V současné době by měly všechny státy mít již dokončenou transpozici směrnice č. 2004/82 o předběžných informacích o cestujících^[10], která se zabývá harmonizací předávání předběžných údajů. V případě ČR se jedná o zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, který ve svém § 69 stanoví povinnost leteckého dopravce předat, Policii České republiky údaje o cestujících, kteří překročí vnější hranici. V rámci zdokonalení hraničních kontrol a boje proti nedovolenému přistěhovalectví tak má policie právo na údaje obsažené v cestovním dokladu a dále na číslo letu, datum a čas odletu a příletu a celkový počet cestujících. Pokud policie tyto údaje nevyužije, musí je do 24 hodin po získání odstranit. Informace dostupné v rámci tohoto ustanovení nacházejí uplatnění především při ověřování totožnosti a jako nástroj správy hranic. Podle Komise ale neumožňují provádět posouzení cestujících a neusnadňují odhalení dosud neznámých pachatelů trestných činů nebo teroristů.

Člen parlamentního Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Timothy Kirkhope, představil 26. února 2015 v rámci výboru [návrh zprávy o návrhu směrnice](#)^[11]. Členové výboru diskutovali o řadě otázek spojených s navrhovanou legislativou, které se promítli do představeného návrhu. V rámci prvního čtení řádného legislativního procesu obsahuje návrh zprávy pozměňovací návrh, který směrnici na řadě míst rozšiřuje. Mezi zásadní změny patří například návrh na použití směrnice i na leteckou přepravu cestujících na území Unie, což upřednostňuje i Rada. Tento návrh nicméně v rámci hlasování ve Výboru neprošel a Evropský parlament uspěl v úsilí o vynětí vnitrouijních letů z návrhu směrnice, jejichž zahrnutí do sběru dat bude postaveno nadobrovolnosti. Parlament podporuje zahrnutí 100 % letů oproti cílenému výběru letů v návrhu Komise. Došlo k zúžení rozsahu zahrnutých trestných činů, tak aby obsahoval pouze přesně vyjmenované teroristické aktivity a závažné trestné činy s mezinárodním prvkem. Původní návrh Komise zahrnoval i závažné trestné činy, které definoval jako ty trestné činy, které jsou postižitelné trestem odnětí svobody v délce nejméně tři roky, tedy i ty trestné činy, které nemají žádný mezinárodní či nadnárodní charakter.

Výbor se zabýval také záležitostmi správy dat a jejich sdílením a zahrnul do návrhu nutnost jmenovat v každém členském státě dozorčího úředníka ochrany údajů. V oblasti personálu, který bude mít uchovávání a správu dat na starosti vyžaduje Parlament pečlivou bezpečnostní prověrku a bezpečnostní školení. Nově také návrh dává možnost nezávislého přezkumu uplatňování této směrnice ze strany Parlamentu, Komise a plánovaného výboru pro ochranu údajů jmenné evidence cestujících EU, který zajistí odborné znalosti v rámci probíhající kontroly a hodnocení systému.

Návrh Výboru reaguje také na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, který se několikrát vyjádřil k otázce ochrany osobních údajů, především se jedná o [rozsudek ve spojených věcech C-293/12 a C-594/12](#), v rámci kterého prohlásil v roce 2014 Soudní dvůr směrnici o uchovávání údajů za neplatnou. [12] Zrušení této směrnice znamená, že je podle Výboru nutné zvážit, jestli v současné době existují dostatečné záruky, nebo jestli je třeba nejprve přijmout novou legislativu.

Návrh směrnice byl 15. července 2015 schválen poslanci EP ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost těsnou většinou – 30 poslanců hlasovalo pro, zatímco 27 hlasovalo proti přijetí návrhu. Mezi poslance EP, kteří návrh nepodpořili, patřili především členové Zelených a ALDE. Návrh se tak posunul z Evropského parlamentu do dalšího stádia vyjednávání o jeho definitivním znění. K návrhu se následně scházel tzv. dialog Evropského parlamentu, Komise a Rady, který usiloval o nalezení takové podoby směrnice, která mohla být následně přijata. V rámci jednání musely být zohledněny neshody například v otázce zahrnutí vnitrouijních letů. Zatímco Komise a Rada usilovaly o sbírání dat i o letech mezi členskými státy Unie, Evropský parlament se v rámci schváleného návrhu rozhodl hájit vyjmutí těchto letů z navrhované legislativy. Konečné kompromisní znění směrnice skutečně zahrnuje povinné sbírání dat pouze u letů překračujících hranice Evropské unie. Data o vnitrouijních letech budou moci členské státy sbírat a zpracovávat dobrovolně.

4. Pro a proti

Jako jeden z argumentů pro přijetí směrnice je, kromě obecného zájmu na bezpečnosti a odhalování trestné činnosti, i snaha harmonizovat právní ustanovení členských států. V současné době má Velká Británie zaveden systém jmenné evidence cestujících, zatímco jiné státy přijetí takového systému zvažují. Ve 14 členských státech Unie financuje zřízení systému PNR, mezi něž Komise v roce 2013 rozdělila celkem 50 miliónů eur. Do této skupiny nespadá Česká republika, ale například ani Polsko, Německo nebo Itálie. [13] Navíc jsou PNR data využívána v rámci obecných pravomocí udělených donucovacím orgánům ve všech členských státech. Komise i Evropská rada se v této situaci obává, že dojde ke vzniku 28 odlišných systémů založených na různých metodách, principech i s různou úrovní ochrany základních práv. Harmonizace na evropské úrovni by zabránila nerovnováze v úrovni ochrany osobních údajů v EU, bezpečnostním mezerám, zvýšeným nákladům a právní nejistota pro letecké dopravce i cestující.

Faktorem, který by mohl mít na rozhodování o přijetí vliv, je i existence obdobných smluv EU s USA, Kanadou a Austrálií. Podle těchto dokumentů musí předávat evropské společnosti údaje cestujících příslušným smluvním stranám za účelem zabránění terorismu a závažným trestným činům. Nevýhodou

těchto smluv je jejich jednostrannost – prospěch z nich mají pouze protistrany, nikoliv EU. Jsou to právě pouze jednotlivé členské státy, které v současné době zavedly nebo zavádí výše zmíněné systémy.

Komise uvádí v důvodové zprávě k návrhu směrnice řadu statistik, které mají podpořit její návrh. Jedná se například o vysoká procenta zabavení drog právě na základě využití údajů ze jmenné evidence osob v některých členských státech EU. Zároveň ale uznává, že z důvodů neexistence jednotných ustanovení v rámci EU je těžké, až nemožné, tyto statistiky sestavit. Zajímavě také uvádí, že by přijetí této směrnice mělo zabránit tzv. profilování na základě nezákonných kritérií typu barva pleti nebo státní příslušnost.

Výtky, které se návrhu dostávají a kvůli kterým byl v roce 2013 zablokován Výborem pro občanské svobody Evropského parlamentu, se většinou týkají problematiky ochrany osobních údajů a základních lidských práv. V rámci primárního práva EU je právo na ochranu osobních údajů zmíněné v článku 8 Listiny základních práv EU:

1. Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.
2. Tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem. Každý má právo na přístup k údajům, které o něm byly shromážděny, a má právo na jejich opravu.
3. Na dodržování těchto pravidel dohlíží nezávislý orgán;[\[14\]](#)

a dále v článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie:

1. Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.
2. Evropský parlament a Rada přijmou řádným legislativním postupem pravidla o ochraně fyzických osob při zpracovávání osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy, pokud vykonávají činnosti spadající do oblasti působnosti práva Unie, a pravidla o volném pohybu těchto údajů. Dodržování těchto pravidel podléhá kontrole nezávislými orgány.[\[15\]](#)

Komise se domnívá, že její návrh je slučitelný se zásadou proporcionality a zaručuje vysokou úroveň ochrany základních práv. Jako argument uvádí jednak omezení působnosti návrhu na přesně vymezenou oblast trestných činů, dále pak pouze 30denní lhůtu na zachování neanonymizovaných údajů a dále pak omezení na pět let pro maskované údaje. Neumožňuje shromažďování citlivých údajů, které by poukazovaly na rasový či etnický původ, náboženské přesvědčení, sexuální orientaci a další. Vyžaduje od členských států zřízení nezávislého vnitrostátního orgánu, který by odpovídal za způsob zpracovávání a uchovávání údajů. Na členských státech také leží odpovědnost za informování cestujících o shromažďování daných údajů. V případě ochrany osobních údajů v rámci této směrnice se její text odvolává na články 17 - 22 [Rámcového rozhodnutí Rady](#) o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech[\[16\]](#), ve kterých je upraveno

právo na přístup k osobním údajům, opravu nebo výmaz osobních údajů, právo na náhradu škody, na soudní přezkum i na důvěrnost a bezpečnost zpracování.

Aby se podařilo návrh o PNR uvést do souladu se základními právy a ochranou osobních údajů, vyběhl EP členské státy, aby pokročily v práci na legislativním balíčku v oblasti ochrany osobních údajů. O obou návrzích by se tak mohlo jednat paralelně a PNR-EU směrnice by tak byla přijata spolu s legislativou, která by umožnila zachování vysokého standardu ochrany osobních údajů. Toto řešení je považované za vhodné i vzhledem k rozsudku Soudního dvora o neplatnosti směrnice o uchovávání údajů kvůli jejímu rozsáhlému a mimořádně závažnému zásahu do základních práv na respektování soukromého života a na ochranu osobních údajů. Dle této směrnice měly státy možnost shromažďovat data získaná prostřednictvím elektronické komunikace a komunikačních sítí za účelem odhalování, vyšetřování a stíhání závažných trestných činů a teroristických aktivit. Soudní dvůr sice uznal obecný zájem, který směrnice sleduje, ale uvedl, že unijní zákonodárce překročil přijetím směrnice o uchovávání údajů hranice vymezené požadavkem na dodržování zásady proporcionality. Podle Soudního dvora dále chyběly potřebné záruky i možnost přísného přezkumu. Argumenty představené Soudním dvorem musí být v dostatečné míře promítnuté do nového návrhu směrnice, jinak je vysoce pravděpodobné, že Soudní dvůr, bude-li mu dána tato příležitost, prohlásí i tuto směrnici za neplatnou.

HLAVY členských států usilují o přijetí této legislativy, je tak zřejmé i ze [společného prohlášení členů Evropské rady](#)[17] ze 12. února 2015, které žádá evropské normotvůrce o urychlené přijetí dané směrnice. Uchovávání PNR dat podporuje [německý ministr vnitra Thomas de Maizière](#)[18], i [francouzský předseda vlády Manuel Valls](#). [19] Velká Británie a Irsko se rozhodly pro tzv. opt-in, tedy zapojení se do režimu stanoveného touto směrnicí, zatímco Dánsko se společného systému účastnit nebude. Proti přijímání této legislativy je řada poslanců EP, například z politické skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (ALDE), která spojuje boj s terorismem s ochranou soukromí, ale i poslanci Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (S&D) a zastupitelů Skupiny Zelených nebo nezařazených poslanců EP, např. Marine Le Pen. Naproti tomu Evropská lidová strana (EPP) oznámila, že přijetí diskutované legislativy podpoří.

Z usnesení výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR z dubna 2011 vyplývá, že tehdejší vláda považovala návrh směrnice za užitečný, i přes některé kritické připomínky k otázce lhůty pro uchovávání osobních údajů a k principům k přístupu k těmto informacím. Navrhl ale také zvážení rozšíření účelu sběru PNR dat i na boj s nelegální imigrací. [20] V současné době [česká vláda podporuje urychlené přijetí evropské legislativy](#)[21] a státní tajemník pro evropské záležitosti při Úřadu vlády Tomáš Prouza řekl, že většina českých poslanců EP je připravena podpořit tento návrh. [22]

K návrhu směrnice se v roce 2011 vyjádřil i český Úřad pro ochranu osobních údajů, který v závěru [svého stanoviska](#) uvedl, že nebylo prokázáno, že zpracování PNR údajů může zásadním způsobem přispět k boji proti terorismu a závažnému zločinu, že je nezbytné a že jeho přínosy převáží nad zásahem do soukromí cestujících. Vyjádřil také názor, že analýza údajů o všech cestujících „se jeví být v rozporu s Ústavou ČR“ [23] a s rozhodnutím Ústavního soudu České republiky Pl. ÚS 4/94, podle kterého lze

zásah do soukromí akceptovat pouze tehdy, pokud převažuje zájem na ochraně jiného základního práva nebo svobody.

5. Budoucnost jmenné evidence cestujících

V návaznosti na schválení nového znění směrnice Radou pro spravedlnost a vnitřní věci bude text předložen před výbor Evropského parlamentu pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, který o něm bude hlasovat. Dále bude o směrnici hlasovat v prvním čtení Evropský parlament a následně ji přijme Rada EU. Členské státy by poté měly dva roky na transpozici směrnice do svých právních řádů.

V případě, že by byl návrh směrnice přijat a poté případně napaden jedním z možných způsobů před Soudním dvorem EU, mohl by Soudní dvůr vyhlásit směrnici za neplatnou na základě podobných argumentů, jako v rozsudku týkajícím se neplatnosti směrnice o uchovávání údajů. Právě z tohoto důvodu je snaha připravit směrnici tak, aby na toto rozhodnutí reagovala a vyvarovala se možných problematických míst. Jako jedna z možností, preferovaná Evropským parlamentem, se jeví urychlená příprava souboru opatření na ochranu údajů, tak aby se o obou dokumentech mohlo jednat souběžně. Přestože to je alternativa, která by mohla pomoci v přijetí návrhu směrnice, protože by tím umírnila obavy některých poslanců EP z nedostatečných záruk ochrany osobních údajů, tak by zároveň pravděpodobně vedla k určitému zdržení v procesu.

Reference

[1] Dohoda mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států, Úřední věstník L 0215 , 11/08/2012 S. 5 - 0014 [http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:22012A0811\(01\):CS:HTML](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:22012A0811(01):CS:HTML)

[2] Evropský parlament, „Parliament gives green light to air passenger data deal with the US“, 19. dubna 2014, [citováno 8. března 2015] <http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/content/20120419IPR43404/html/Parliament-gives-green-light-to-air-passenger-data-deal-with-the-US>

[3] Evropský parlament, „Parliament approves deal on air passenger data transfers to Australia“, 27. října 2011, [citováno 8. března 2015] <http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/content/20111026IPR30417/html/Parliament-approves-deal-on-air-passenger-data-transfers-to-Australia>

[4] Evropský parlament, „MEPs refer EU-Canada air passenger data deal to the EU Court of Justice“, 25. listopadu 2014, [citováno 8. března 2015] <http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/content/20141121IPR79818/html/MEPs-refer-EU-Canada-air-passenger-data-deal-to-the-EU-Court-of-Justice>

[5] Návrh směrnice o používání údajů jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti - 2011/0023 (COD), <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?f=ST+6007+2011+INIT&l=cs>

[6] Čl. 4.2.2 Řízení toku informací, Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je, 2010/C 115/01, [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52010XG0504\(01\)&from=CS](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52010XG0504(01)&from=CS)

[7] Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. února 2015 o protiteroristických opatřeních (2015/2530(RSP)), http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0032+0+DOC+XML+V0//CS#def_1_5

[8] Neformální zasedání hlav států a předsedů vlád Brusel 12. února 2015 - Prohlášení členů Evropské rady, <http://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2015/02/150212-european-council-statement-fight-against-terrorism/>

[9] Council of the European Union, „EU Passenger Name Record (PNR) directive: Council confirms agreement found with EP“, [citováno 6. prosince 2015] <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/12/04-eu-passenger-name-record-directive/>

[10] Směrnice (ES) č. 2004/82 ze dne 29. srpna 2004

23.02.2016

**Směrnice o jmenné evidenci cestujících –
přispějí naše údaje k větší bezpečnosti
v Evropě?**

[11] Návrh zprávy o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD)) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=COMPARL&reference=PE-549.223&format=PDF&language=CS&secondRef=01>

[12] Rozsudek ve spojených věcech C-293/12 a C-594/12 Digital rights Ireland a Seitlinger a další, <http://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2014-04/cp140054cs.pdf>

[13] „PNR Systems In Member States And EU Funding“, *European Parliamentary Research Service*, 4. května 2015, [citováno 23. září 2015] http://epthinktank.eu/2015/05/04/the-proposed-eu-passenger-name-records-pnr-directive-revived-in-the-new-security-context/pnr_systems_in_ms/

[14] Listina základních práv EU (2010/C 83/02), čl. 8

[15] Smlouvy o fungování Evropské unie (OJ C 83/01), čl. 16.

[16] Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32008F0977&from=CS>

[17] Neformální zasedání hlav států a předsedů vlád Brusel 12. února 2015 - Prohlášení členů Evropské rady, <http://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2015/02/150212-european-council-statement-fight-against-terrorism/>

[18] „Berlin calls for EU-wide retention of PNR flight data“, *EurActiv.com*, 3. listopadu 2014, [citováno 8. března 2015] <http://www.euractiv.com/sections/infosociety/berlin-calls-eu-wide-retention-pnr-flight-data-309604>

[19] „Donald Tusk urges Parliament to accept European PNR“, *EurActiv.com*, 14. ledna 2015, [citováno 8. března 2015] <http://www.euractiv.com/sections/infosociety/donald-tusk-urges-parliament-accept-european-pnr-311255>

[20] 90. usnesení výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR z 13. schůze konané 7. dubna 2011.

[21] Vláda České republiky, „Premiér Bohuslav Sobotka jednal na neformálním zasedání Evropské rady“, 12. února 2015, [citováno 8. března 2015] <http://www.vlada.cz/cz/media-centrum/aktualne/premier-bohuslav-sobotka-jednal-na-neformalnim-zasedani-evropske-rady-126705/>

[22] Evropské hodnoty, „Jmenný registr cestujících v letecké dopravě: bezpečnost, nebo osobní svoboda?“ 13. února 2015, [citováno 8. března 2015] <http://evropske-hodnoty.blog.ihned.cz/c1-63532580-jmenny-registr-cestujicich-v-letecke-doprave-bezpecnost-nebo-osobni-svoboda>

[23] Stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů k Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických činů a závažné trestné činnosti. https://www.uouu.cz/files/tk_13-04-11_stanovisko_uradu_k_navrhu_smernice_EU_parlamentu.pdf

© **Evropské hodnoty z.s. 2016**

Think-tank Evropské hodnoty je nevládní odborná instituce bránící liberální demokracii.

Politikům předkládáme odborná doporučení a systematicky sledujeme a hodnotíme jejich práci. Za základní prvky vysoké politické kultury považujeme aktivní občany, zodpovědné politiky a soudržnou společnost, která sdílí hodnoty svobody a demokracie.

Od roku 2005 se jako nevládní nezisková organizace, která není spojena s žádnou politickou stranou, věnujeme výzkumné a vzdělávací činnosti. Vedle vydávání odborných publikací a komentářů pro média, pořádáme konference, semináře a školení pro odbornou i širší veřejnost. Na svých akcích zprostředkováváme dialog mezi politiky, odborníky, novináři, podnikateli i studenty.

POLITICKÁ KULTURA • ČESKO V EVROPSKÉ UNII • VNITŘNÍ BEZPEČNOST

THINK-TANK EVROPSKÉ HODNOTY

Vlkova 36, 130 00 Praha 3

info@evropskehodnoty.cz

www.evropskehodnoty.cz

facebook.com/Evropskehodnoty